

Ganduri despre alegeri si genocidul pe care il propun unii

Scris de av. Vladimir CIOLACU | Data: 24.09.2020 13:28

Al doilea an electoral consecutiv, un an cum nu am mai vazut pana acum. Cel putin generatia noastra nu a mai trecut prin asemenea incercari, cu restrictii, cu temeri, cu crize si anul acesta nu este un an greu doar la noi. Este un an care a incordat mapamondul, care a schimbat paradigma pentru intreaga umanitate. Printre temerile cotidiene legate de sanatate, de viitorul educatiei copiilor nostri, de mediul economic sau de siguranta job-urilor isi face simtita prezenta, ca intotdeauna in momentele de criza ale umanitatii, extremismul.

Fiind an electoral, extremismul imbraca si haina politica manifestandu-se in alegeri. Nu voi spune niciodata ca vechile partide sunt sfinte sau ca vechii oameni politici sunt curati. Ii stim cu totii, cu bunele si cu relele lor, pentru ca, pana la urma, privind lucrurile cu sinceritate, clasa politica nu este altceva decat o oglinda fidela a societatii din randul careia se ridica si care i-a acordat votul. Dar despre noile miscari politice, despre noii jucatori aparuti pe scena teatrului electoral putem constata ca repeta istoriile si ideile care au creat victime in decursul istoriei umanitatii.

Avem un competitor politic ai carui ideologi ne spun ca proprietatea privata nu e buna si ca ar trebui sa reuntam la proprietate pentru a trai in comun. Ne propun sa dam un fel de „share” proprietatilor noastre si sa traim o utopie a lucrurilor folosite in comun. Ca pasionat de istorie, imi dau seama ca proprietatea privata si dorinta de „a avea” au dus inainte societatea occidentala asa cum o cunoastem noi astazi. Proprietatea privata este cea care a modelat cuceririle stiintifice moderne si care a impins economia capitalista spre modul de viata pe care il cunoastem astazi. O astfel de utopie a proprietatilor comune ne-ar impinge intr-o zona nu numai necunoscuta, dar care demotiveaza prin negarea uneia dintre trasaturile psihice ale omului. Avem acest spirit competitional de a avea, de a crea, de a detine mai mult decat ceilalti si asta nu este rau. Competitia creeaza valoare. Utopia proprietatii comune aplatizeaza varfurile de vointa si omoara orice forma de competitie. In aceasta competitie pentru proprietate, nu joaca un rol important doar dorinta de a avea pentru tine insuti, ci si dorinta de a avea pentru familia ta.

Dar aceeasi grupare, asa-zis modernista, este singura care s-a pozitionat contra familiei. Am avut in aceasta tara un referendum care sustinea familia traditionala si un singur partid care s-a pozitionat explicit impotriva dezideratelor urmarite de acest referendum. Suntem o tara in care casatoria este un act liber consimtit, nu exista vreun caz in care cineva sa fi fost obligat sa se casatoreasca si atunci nu vad de ce aceasta manifestare impotriva institutiei casatoriei. Propovaduirea solutiilor alternative la casatorie – cum ar fi parteneriatele civile sau permisiunea casatoriei intre persoane de acelasi sex – sunt de fapt doar atacuri date institutiei casatoriei si ideii de familie, in general. Familia, dinainte inca de organizarea statala, a fost nucleul forte al umanitatii. Asa cum in regnul animal femela si, de multe ori, si masculul isi apara si isi ingrijesc puii, la fel si omul e dator sa isi apere si sa isi ingrijeasca puii. Marea diferenta este ca omul – animal social si uneori individ filosofic – a teoretizat acest instinct natural, dandu-i o denumire (aceea de familie) si o componenta legislativa (aceea de casatorie ori de relatii de rudenie). Ideile care demoleaza aceasta valoare nu doar ca sunt extremiste, ci sunt impotriva insesi umanitatii. Facand un exercitiu de imaginatie, daca toate familiile ar fi intemeiate intre persoane de acelasi sex, umanitatea va disparea ca specie in cateva zeci de ani. Ferventa sustinerii unor astfel de idei nu este altceva decat un genocid

insidios la adresa umanitatii.

Suntem intr-o tara crestina, in care, contrar unor apucaturi balcanice, nu au existat conflicte religioase. Suntem intr-o tara in care Papa nu a fost primit cu bratele deschise doar de credinciosii supusi Romei, ci si de ortodocsi, baptisti, pentecostali sau de oricine care se simte crestin si crede. Acelasi partid care ne propune proprietatea comuna prin ideologii sai, care este impotriva casatoriei, lanseaza prin vocile sale cele mai de seama atacuri la adresa Bisericii si a credintei noastre crestine. Ni se spune de catre acesti apostoli ai modernitatii utopice ca suntem retrograzi sau ca Biserica este o societate criminala. Demolarea crestinatatiei este de fapt demolarea fundamentului pe care s-a construit tot modelul de civilizatie occidentala. Dintr-un capat intr-altul al Europei, de la Reconquista spaniola pana la lupta domnilor valahi cu semiluna, Europa a fost aparata de soldati cu arma in mana si de preoti cu crucea in frunte. Eroii nostri, cazuti la 1877 la Plevna, Grivita ori Vidin, au luptat pentru pamantul lor, pentru familiile lor, sub semnul crucii.

Romanii care au facut Marea Unire au stat cu piepturile goale la Marasti, Marasesti sau Oituz tot pentru familie si casa si apoi, la Alba Iulia, au ascultat proclamatia din vocea unui episcop. Ne-au cazut bunicii si strabunicii, la Cotul Donului, la Odessa sau in Muntii Tatra, cu gandul la familiile ramase acasa, cu gandul la casa si la livada si spunand inaintea ficarui atac cate un „Doamne, ajuta!”

Puscariile comuniste au fost un cimitir al romanilor indragostiti de credinta lor, de casele si pamanturile lor.

Propovaduirea unui modernism globalist care stranguleaza incet-incet capitalul autohton si care macina temelia societatiei (temelie formata din proprietatea privata, credinta si familie) nu poate fi calificata altfel decat ca o incercare extremista de acaparare a puterii.

Se promit in aceste zile, prin orasele si satele Romaniei, revolutii, schimbari, innoiri si prefaceri, dar sa nu uitam niciodata ca acest vant de schimbare este suflat dinspre cei care ne demoleaza ordinea, traditia si lucrurile cele mai sfinte. Romanii au de ales intre cei care au dovedit ca pot face ceva pentru comunitati si cei care promit un viitor utopic, desprins de valorile traditionale.

Intotdeauna extremistii au fost pusi la colt de catre umanitate si de catre istorie. Dar, din pacate, aceasta punere la colt a intervenit dupa ce victimele fusesera sacrificate. Nu cred ca este cazul sa existe victime, iar aceste victime sa fie chiar viitorul comunitatilor locale care s-ar lasa seduse de cantecul de sirena al panmodernismului globalist.

Sper ca Duminica, in fiecare comunitate din Romania, oamenii sa iasa la vot alaturi de familia lor si sa se intoarca pentru masa de pranz in familie, in casa lor, facand o cruce sau spunand: „Doamne, ajuta!” inainte de a lua prima imbucatura.

Ne-am putea oare inchipui cum ar arata tara aceasta fara aceste valori?